

The Arayot

Rabbi Jonathan Ziring: jziring@torontotorah.com

1. Rabbi Leibtag: Chapter 18-20: The Repeat of the Arayot

Take a few minutes to compare chapter 20 with chapter 18, and you'll find that almost every mitzvah that was mentioned in chapter 18 (i.e. 18:6-23 - the **arayot**/forbidden marital relationships) is repeated in chapter 20 (note 20:10-21). Note also how 20:22-24 repeats 18:26-28! However, if you take a closer look, you'll notice how the manner of presentation of these mitzvot in each chapter is quite different. Note that the basic differences are as follows:

- 1) Chapter 20 includes a **specific** punishment for each transgression. In contrast, chapter 18 simply states that these arayot are forbidden [note the repetition of phrase "lo t'galeh ervatan"]. Only in the conclusion of chapter 18 we are told that God will 'cut off from his nation' anyone who transgresses them (what we call "kareit"; see 18:29).
- 2) For this reason, the order [of the "arayot"] in each perek is different. In chapter 18, they follow (more or less) the order of family closeness - daughter, etc.), while the order in chapter 20 follows the type of punishment.
- 3) In chapter 20 we find the concept of **kedusha**, while in chapter 18 we find only the concept of **tum'ah**.
- 4) Chapter 20 includes some additional laws such as **ov** and **yid'oni**. [Note 20:6 and 20:27. Note also that Molech (20:2-5) is already mentioned in 18:21!]

2. How Not to Act → Kedusha

3. Chapter 20

Vayikra Chapter 20

- A) Punishment for worshipping molech, **ov** and **yid'oni** (20:1-6)
 - a) By **Bet Din** for molech
 - b) By **God** for Molech
 - c) By **God** for ov and yid'oni
- B) "V'hitkadshtem vihyitem kedoshim..." (20:7)
 - C) Keep my **chukim**... [introduction to arayot] (20:8)
 - D) Specific cases of the arayot (20:9-21)
 - C) Keep my **chukim**... [conclusion of arayot] (20:22-23)
- B) "... vihyitem li kedoshim, ki kadosh Ani..." (20:24-26)
- A) Punishment for transgression of **ov** and **yid'oni** (20:27)
 - d) By **Bet Din** for ov and yid'oni

4. יחזקאל פרק כ, א-טו

(ב) וַיְהִי דְבַר־יְקֹנָן אֵלַי לֵאמֹר: (ג) בְּרֹאֲדָם דְּבַר אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְקֹנָן הַלְדֹּדְשׁ אֶתְּךָ אֶתְּךָ בְּיָמֶיךָ אִם־אֲדַרְשׁ לָכֶם נָאִם אֲדֹנָי יְקֹנָן: (ד) הַתְּשֻׁפֵט אֶתְּךָ הַתְּשֻׁפֵט בְּרֹאֲדָם אֶת־תִּבְעוּבַת אֲבוֹתֶיךָ הַדֹּדְעִים: (ה) וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְקֹנָן בְּיוֹם בְּחֹרֵי בְּיִשְׂרָאֵל וְאָשָׂא יְדִי לְזָרַע בְּיַם יַעֲקֹב וְאוֹדַע לָהֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאָשָׂא יְדִי לָהֶם לֵאמֹר אֲנִי יְקֹנָן אֱלֹהֵיכֶם: (ו) בְּיוֹם הַהוּא נִשְׂאֶתִי יְדִי לָהֶם לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל־אֶרֶץ אֲשֶׁר־תִּרְתִּי לָהֶם זָבַת חֶלֶב וְדִבְשׁ צְבִי הִיא לְכָל־הָאֲרָצוֹת: (ז) וְאָמַר אֲלֵהֶם אִישׁ שְׂקוּצֵי עֵינָיו הִשְׁלִיכוּ וּבְגָלוּלֵי מִצְרַיִם אֶל־תִּטְמְאוּ אֲנִי יְקֹנָן אֱלֹהֵיכֶם: (ח) וַיִּמְרֹבֵי וְלֹא אָבוּ לִשְׁמַע אֵלַי אִישׁ אֶת־שְׂקוּצֵי עֵינֵיהֶם לֹא הִשְׁלִיכוּ וְאֶת־גְּלוּלֵי מִצְרַיִם לֹא עָזְבוּ וְאָמַר לְשִׁפְךָ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם לְכָלוֹת אֶפְרַיִם בְּהֵם בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרַיִם: (ט) וְאָעֵשׂ לְמַעַן שְׂמִי לְבַלְתִּי הַחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הוֹדַעְתִּי אֲלֵיהֶם לְעֵינֵיהֶם לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: (י) וְאוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאָבֵאֵם אֶל־הַמִּדְבָּר: (יא) וְאַתָּן לָהֶם אֶת־חֻקוֹתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטֵי הַדֹּדְעִתִּי אוֹתָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וְחֵי בָהֶם: (יב) וְגַם אֶת־שִׁבְתוֹתַי נִתְּתִי לָהֶם לְהִיֹּת לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְקֹנָן מְקַדְּשָׁם: (יג) וַיִּמְרֹבֵי בֵּית־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר בְּחֻקוֹתַי לֹא־הִלְכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטֵי מֹאֲסוֹ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶתְּךָ הָאָדָם וְחֵי בָהֶם וְאֶת־שִׁבְתוֹתַי חָלְלוּ מֵאֵד וְאָמַר לְשִׁפְךָ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם בַּמִּדְבָּר לְכָלוֹתָם: (יד) וְאָעֵשׂה לְמַעַן שְׂמִי לְבַלְתִּי הַחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִים לְעֵינֵיהֶם:

5. What does Ani Hashem indicate?

Shmot 6:2-9	Yechezkel 20:5-8
And appeared unto Avraham, Yitzchak and Yaakov ... and my name 'Havaya' I did not make known to them...	On the day that I chose Israel ... when I made Myself known to them in the land of Egypt...
And you shall know that 'Ani Hashem Elokeichem'...	When I said, 'Ani Hashem Elokeichem,'
And I will bring them into the land that I have sworn to give to Avraham... ..to a land flowing with milk and honey...(3:8)	On that same day I swore to take them out of Egypt into a land flowing with milk and honey...
And they did not listen to Moshe ...	But they rebelled against Me and did not want to listen to Me, and no one rid himself of his detestable ways, no one gave up the fetishes of Egypt...

6. Are the Arayot Chukum or Mishpatim?

7. תלמוד בבלי מסכת יומא דף סז עמוד ב

תנו רבנן: את משפטי תעשו - דברים שאלמלא (לא) נכתבו דין הוא שיכתבו, ואלו הן: עבודה זרה, וגלוי עריות, ושפיכות דמים, וגזל, וברכת השם. ואת חקתי תשמרו - דברים שהשטן ואומות העולם משיבים עליהן, ואלו הן: אכילת חזיר, ולבישת שעטנז, וחליצת יבמה, וטהרת מצורע, ושעיר המשתלח. ושמא תאמר מעשה תוהו הם - תלמוד לומר אני ה' - אני ה' חקקתיו, ואין לך רשות להרהר בהן.

8. רמב"ן ויקרא פרק יח פסוק ו

(ו) אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה - טעם איסור העריות בשאר הבשר איננו מפורש. והרב אמר במורה הנבוכים (ג מט) כי הוא למעט המשגל ולמאוס אותו ולהסתפק ממנו במעט, והנשים האלה אשר אסר הכתוב בשאר האשה הן המצויות עמו תמיד, וכן בשאר עצמו מצויות לו והוא נסתר עמהן. וכטעם הזה יגיד הרב על כולן. וכבר כתב ר"א גם כן, כי בעבור היות יצר לב האדם כבהמות לא יתכן לאסור כל הנקבות, והנה אסר כל הנמצאות עמו בכל שעה. וזה טעם חלוש מאד, שיחייב הכתוב כרת על אלה בעבור המצאן עמו לפעמים, ומתיר שישא אדם נשים רבות למאות ולא לפים. ומה יזיק אם ישא את בתו לבדה כמותר לבני נח (סנהדרין נח ב), וישא שתי אחיות כיעקב אבינו, ואין לאדם נשואים הגונים כמו ששיא את בתו לבנו הגדול ממנה וינחילם בנחלתו ויפרו וירבו בביתו, כי הארץ לא תהו בראה לשבת יצרה. ואין בידנו דבר מקובל בזה, אבל כפי הסברה יש בענין סוד מסודות היצירה דבק בנפש והוא מכלל סוד העבור שכבר רמזנו לו: ודע כי המשגל דבר מרוחק ונמאס בתורה זולתי לקיום המין, ואשר לא יולד ממנו הוא אסור, וכן אשר איננו טוב בקיום ולא יצלה בו תאסור אותו התורה, זה טעם אל כל שאר בשרו, כי את שארו הערה (להלן כ ט), ירחיק הדבר מפני השאר, והלשון נגזר מן הנשאר בציון והנותר בירושלם (ישעיה ד ג), ולכך יאמר שארה הנה זמה היא (להלן פסוק יז), כלומר אינם נשואין ואישות כי לא יצליח אבל היא זמה מחשבת תאוה בלבד. והנה העריות מכלל החוקים, דברים שהם גזירת מלך, והגזרה הוא הדבר העולה על דעת המלך שהוא החכם בהנהגת מלכותו והוא היודע הצורך והתועלת במצוה ההיא שיצוה בה ולא יגיד אותו לעם זולתי לחכמי יועציו:

9. Rabbi Elchanan Samet

On one hand, obviously the prohibitions of arayot cannot be defined as statutes that "the nations of the world answer for them." Anthropological study reveals that "in every human society there is a prohibition of forbidden sexual relations (incest)... there is no society in which sexual relations are permitted between a man and his mother or his sister or his daughter; likewise there is no society in which the prohibition is limited only to first-degree relations. Rather, it is extended to secondary relations in different ways in each society."

On the other hand, when we attempt to indicate the reason for the prohibitions of arayot – which are so deeply rooted in human society and so close to every individual member thereof – we sense that the explanations given are generally unsatisfying. This applies both to commentators on the Torah, in their attempts to give reasons for the prohibitions of arayot (and the weakness of the reasons quoted by the Ramban in his commentary and the difficulty with them, which led him to define the prohibitions of arayot as "chukkim"), as well as to the attempts by various scientific scholars (anthropologists, psychologists, biologists etc.) to explain this universal human taboo:

We may assume that there is no single reason for this taboo, but rather that it is bound up with various bio-social processes and remains an enigma both in mythology and in science. (Dr. Harvey Goldberg, Hebrew Encyclopedia, "arayot, gilui" – volume 27 p. 202).

Anyone who senses that he is encountering an enigma whose solution drifts somewhere in the mists of the historical-philosophical-spiritual sphere will certainly accept a definition of the prohibitions of arayot as a "statute" – as a decree made by the King of the universe, "and HE knows the need for and the purpose of the mitzvah that he is commanding."

It seems that the distinction between those mitzvot of the Torah that are "mishpatim" and those that are "chukkim" is not as clear as we may have believed. There are mitzvot – such as arayot – which lie somewhere between the two spheres: they have aspects that attach them to the category of chukkim, while other aspects would seem to categorize them as mishpatim. There are mitzvot which one commentator or philosopher regards as chukkim while another would define them as mishpatim (again, as we have seen in the case of arayot).

The Rambam's view concerning the reason for the mitzvot (as explained in Moreh Nevukhim part 3, chapter 26) is: The mitzvot ALL have a reason, and they were commanded for their benefits... those (mitzvot) whose benefits are clear TO THE MASSES are called mishpatim, while those whose benefit is not clear TO THE MASSES are called chukkim.

To this view, the distinction between chukkim and mishpatim exists only for the benefit of the recipients of the Torah. The Torah distinguishes between these two categories only for educational reasons, because of the difficulty of observing the mitzvot and because of the need to strengthen us in our observance of those that we perceive as "chukkim."

In light of all that we have said above, the line dividing chukkim and mishpatim is dynamic in the historical sense as well: a general consensus in one generation that a certain mitzvah is a "chok" may change in a different generation, where the reason for the mitzvah is revealed, such that it is from then on considered as falling within the category of "mishpatim." This may work in the opposite direction as well: a change of perceptions and views in the course of the generations can bring about a situation in which mitzvot whose reasons were regarded as clear and obvious in earlier generations may face the "prosecution of the nations of the world" in another generation, with the accusation that the Torah of Israel does not suit the spirit and progress of the times.